

ת"פ 5061/05/23 - מדינת ישראל נגד אסיד טקז

בית משפט השלום בנתניה
ת"פ 5061-05-23 מדינת ישראל נ' טקז(עציר)

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם: אסיד טקז

בשם המאשימה: עו"ד מאיה אשכנזי ועו"ד קורל טובל

בשם הנאשם: עו"ד אברהים הינדי

מזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכך שקיבל לחזקתו רכב גנוב, אשר נפרץ כך ששמשה באחת הדלתות נעקרה ממקומה, והרכב הונע בחיבור חוטים בדרך שאינה ידועה למאשימה, לאחר שנגרם נזק לחובק ההגה. הנאשם, תושב האזור שאיננו רשאי לשהות בישראל, נעצר כשהוא נוהג ברכב הגנוב. בגין מעשיו הורשע הנאשם בביצוע עבירות כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה לישראל); קבלת רכב גנוב שהושג בעבירה, לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז-1977; נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961; נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תשל"ל-1970.

2. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע את מתחם העונש בין 14-18 חודשי מאסר בפועל, לאחר שעמדה על כך שהעבירה שביצע הנאשם היא חוליה בשרשרת העבירות המאפשרות גניבת כלי רכב בישראל והעברתם לשטחי האזור. היא הפנתה לפסיקה להמחשת מדיניות הענישה. בקביעת עונשו של הנאשם הגישה גיליון רישום פלילי ואת הרשעתו הקודמת בעבירות גניבה וכניסה לישראל שלא כחוק, אז נדון למאסר בפועל בן 3 חודשים ויום, ומאסרים על-תנאי בני הפעלה, בני 6 חודשים ו-3 חודשים, אשר לא הרתיעו את הנאשם מלשוב ולבצע עבירות (עת/1, עת/2). משכך ביקשה לגזור את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש, ל-22 חודשי מאסר בפועל הכוללים בחובם הפעלת שני

המאסרים המותנים בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש שייגזר עליו, מאסר על-תנאי, קנס, פיצוי למתלונן ופסילת רישיון הנהיגה בפועל ועל-תנאי.

3. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע את מתחם העונש בין 8-18 חודשי מאסר בפועל, הפנה אף הוא לפסיקה, וביקש להבחין בין נסיבות האירוע לפסקי הדין שהגישה ב"כ המאשימה. הנאשם הודה במיוחס לו והורשע בהזדמנות הראשונה. לחובתו הרשעה רלוונטית אך יחידה, ואין מדובר ב"גנב רכבים סדרתי שזה עיסוקו". כן ביקש להתחשב בגילו הצעיר ובנסיבותיו המשפחתיות - אביו נכה, אמו חולה, ולו 18 אחים ואחיות, כשהוא השני בסדר הילודה ואמור לדאוג לפרנסתם (לא הוצגו מסמכים). משכך ביקש לגזור על הנאשם עונש מידתי, ולהפעיל את המאסרים המותנים בחופף.

הנאשם בדברו לעונש: "בסדר, אני מצטער. לשאלת בית המשפט, אין לי מה להוסיף".

4. מקובלת עליו טענת ב"כ המאשימה, לפיה העבירה העומדת בלב כתב האישום, קבלת רכב גנוב שהושג בעבירה, אינהרנטית לתופעת גניבת כלי רכב, אשר הוכרה זה מכבר כמכת מדינה. מערכת אכיפת החוק אסרה עליה מלחמת חורמה, ככזו שמסבה נזקים כלכליים כבדים, הן לפרט והן לחברה. ראו (מבין רבים) ע"פ 11194/05 עטיה אבו סבית נ' מדינת ישראל (15.5.06):

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך".

בעניינינו, המדובר במי שביצע את מעשיו לאחר שקודם לכן נכנס לישראל ללא היתר. אם לא די בכך, הנאשם הֵקִין לנהוג ברכב הגנוב, זאת מבלי שיש בידו רישיון נהיגה, אותו מעולם לא הוציא. העבירות הנלוות מקימות משנה חומרה למעשיו של הנאשם, אשר פגע ביכולתה של המדינה לבחון את הבאים בשעריה ולהציב תנאים לכניסתם, ובהמשך לעבירת הרכוש שביצע, סיכן את ציבור המשתמשים בדרך בעצם נהיגתו ברכב.

5. ב"כ הצדדים הפנו למספר פסקי דין, כמעט כולם של הערכאה הדיונית. להלן אפנה למספר פסקי דין שיש בהם להמחיש את מדיניות הענישה:

רע"פ 4624/20 נסר עגלוני נ' מדינת ישראל (14.7.20): נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות שנגזר על המבקשים בגין גניבת אופנוע בצוותא, תוך שנדחתה טענת המבקשים להפליה אסורה בינם לבין שותפם הקטין שנדון למאסר בפועל בן 6 חודשים, מתוכו 4 חודשים במצטבר לעונש מאסר אחר שריצה. בית המשפט עמד על קביעת בית המשפט המחוזי לפיה גם בהתחשב בעונש שנגזר על הקטין, המבקשים זכו לתוצאה מקלה.

רע"פ 1123/18 אשרף דבארי נ' מדינת ישראל (14.3.18): נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 13 חודשי מאסר בפועל שנגזר על המבקש בגין ניסיון לגניבת רכב ואיומים בסכין, זאת לאחר שנקבע מתחם ענישה בין 12-24 חודשי מאסר. בית המשפט העליון אימץ את קביעת הערכאות דלמטה, קבע כי אלו לא סטו ממדיניות הענישה הנהוגה וכי יש לסווג את העבירות בחומרה יתרה, הן בשל הסכנה הגלומה בהן לשלום הציבור, והן מכיוון שמדובר ב"מכת מדינה".

רע"פ 2054/18 היתם רבאיעה נ' מדינת ישראל (12.03.18): המבקש הורשע על פי הודאתו, בביצוע עבירות גניבת רכב, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, נהיגה פוחזת ברכב ונהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף. המערער חבר לאחרים במטרה לגנוב קטנועים, חלקו היה מרכזי, שכן הוא שנהג בקטנוע הגנוב בנסיעה פראית ומסוכנת, בעודו מרכיב אחר מאחוריו (המעורבים האחרים היו קטינים). נקבע מתחם ענישה בין 10-25 חודשי מאסר. חרף קיומו של תסקיר מבחן חיובי שהמליץ להסתפק במאסר בדרך של עבודות שירות, נגזר עונשו של המבקש ל-10 חודשי מאסר. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת הרשות לערער.

רע"פ 1108/15 מחמוד שעאבנה נ' מדינת ישראל (24.2.15): נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 14 חודשי מאסר שנגזר על המבקש בגין גניבת רכב באישום אחד והחזקת כלי פריצה באישום שני, זאת תוך שנלקח בחשבון חלקו הנמוך יחסית של המבקש באירוע הגניבה.

ע"פ 2519/14 ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.14): המערער הורשע בגניבת רכב, נהיגה פזיזה ורשלנית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. מדובר במי שפרץ לרכב צבאי, החל בנסיעה ולא שעה להוראות השוטרים, אשר הציבו ניידות משטרה על הכביש במטרה לעצרו. המערער התנגש בניידת המשטרה, חסם נתיב נסיעה וגרם לניידת נוספת להתנגש במכוניות שחנו בצד הדרך, אז החל להימלט רגלית ונתפס בידי השוטרים. בית המשפט המחוזי קבע מתחמי ענישה נפרדים: לגניבת הרכב בין 15-30 חודשי מאסר ואילו לחלקו השני של האירוע בין 8-20 חודשי מאסר. עונשו של המבקש נגזר ל-30 חודשי מאסר. הערעור נדחה בכפוף לקביעה לפיה מדובר באירוע אחד שהצדיק קביעת מתחם יחיד.

ע"פ 7163/13 אחמד כסוואני נ' מדינת ישראל (3.8.14) בצוותא עם ע"פ 2333/13 באסל סאלם נ' מדינת ישראל (3.8.14): כסוואני הורשע כמבצע בכיר בעבירות גניבת רכב בצוותא (2 אירועים) וסיוע לגניבת רכב (3 אירועים), ונדון ל-4 שנות מאסר לאחר שבית המשפט קבע בעניינו מתחם ענישה בין 12-30 חודשי מאסר בגין כל אחד מהאירועים. סאלם הורשע בגניבת רכב (2 אירועים) וסיוע לגניבת רכב (2 אירועים), ונדון אף הוא ל-4 שנות מאסר, לאחר שבית המשפט קבע בעניינו מתחם ענישה בין 8-24 חודשי מאסר, מאחר שחלקו פחות מזה של כסוואני. בית המשפט העליון אימץ את המתחמים שנקבעו.

רע"פ 1345/14 עמאד אבו הדואן נ' מדינת ישראל (23.2.14): נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 9 חודשי מאסר שנגזר על המבקש בגין גניבת רכב בצוותא עם אחר והחזקת מכשירי פריצה. נקבע כי מדובר בענישה מקילה, וכי גניבת רכב מתוחכמת מסוג זה, שבוצעה בצוותא לאחר תכנון מוקדם והצטיידות בכלים, מצדיקה עונש כבד יותר.

רע"פ 10899/08 יוסף אבו עישה ואח' נ' מדינת ישראל (29.12.08): בבית משפט השלום נגזר עונשם של המבקש 2 ל-12 חודשי מאסר בפועל (גניבת רכב וכניסה לישראל של כדון) ושל המבקש 1 ל-16 חודשי מאסר בפועל (הורשע בנוסף בעבירות זיוף מסמך, שימוש במסמך מזויף וכניסה נוספת לישראל שלא כחוק). בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והעמיד את עונשו של המבקש 2 על 24 חודשי מאסר ושל המבקש 1 על 32 חודשי מאסר. בקשת רשות הערעור נדחתה, תוך שבית המשפט העליון עמד על הצורך בענישה מרתיעה בעבירות גניבת רכב.

עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 60489-11-19 מוחמד אבו עראם נ' מדינת ישראל (17.2.20, לא פורסם): המערער הורשע בגניבת רכב בצוותא, ניסיון גניבת רכב, קשירת קשר לפשע, כניסה לישראל שלא כחוק, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, זיוף סימני זיהוי של רכב והחזקת כלי פריצה לרכב. המערער ואחר גנבו בצוותא שלוש מכוניות (בשלושה מועדים נפרדים), ובמועד נוסף ניסו ללא הצלחה לגנוב שתי מכוניות. באחד האירועים זייף המערער את לוחיות הרכב "המבצעי". נקבע מתחם עונש בין 12-24 חודשי מאסר לכל אחד מהמועדים, ומתחם עונש כולל בין 36-72 חודשי מאסר. המערער שלחובתו עבר פלילי מכביד נדון למאסר בפועל למשך 48 חודשים, והופעלו במצטבר שני מאסרים מותנים (למשך 8 חודשים ולמשך חודשיים), סה"כ 58 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

6. בהתחשב בנתונים עליהם עמדתי ובמדיניות הענישה, החלטתי לקבוע את מתחם העונש בין 12-24 חודשי מאסר בפועל. אדגיש כי אני ער לכך שחלקו העליון של מתחם העונש שקבעתי גבוה מזה שביקשה המאשימה. מספר הערות בענין זה: (א) מתחם העונש הוא קביעה נורמטיבית של בית המשפט, אשר איננו מוגבל בעתירות הצדדים. ראו ע"פ 1548/18 תום נתנאל גיא נ' מדינת ישראל (28.11.18, פסקה 19). (ב) דומני כי המאשימה נפלה לכדי שגגה בעתירתה בנוגע לחלקו העליון של המתחם, החורג לקולה במידה משמעותית מעתירותיה לעונש במקרים דומים, זאת ללא כל הסבר. (ג) בקשתה של המאשימה לקבוע את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם, והעונש לו עתרה בתוך המתחם (16 חודשי מאסר בפועל), מתיישבים עם ההנחה כי שגתה בעתירתה באשר לחלקו העליון של המתחם. (ד) בגזירת העונש בתוך המתחם נתתי דעתי לעונש לו עתרה המאשימה, וכפי שניתן לראות בהמשך, העונש שמצאתי לגזור על הנאשם נופל במידת מה מהעונש שביקשה המאשימה לגזור עליו.

7. בקביעת העונש בתוך המתחם זקפתי לזכותו של הנאשם את גילו הצעיר (יולד 1992), ואת הודייתו בשלב מוקדם של ההליך, תוך חיסכון בזמנם של העדים, של המאשימה ושל בית המשפט. עוד לקחתי בחשבון (גם אם במידה מופחתת - בהיעדר ראיות) את נסיבותיו המשפחתיות של הנאשם, כפי שהובאו מפי בא כוחו. לחובתו של הנאשם - הרשעתו הקודמת מחודש מרץ 2022, אז נדון לעונש מאסר קצר בן 3 חודשים ויום אחד, בגין עבירות גניבה וכניסה לישראל שלא כחוק. באותו אירוע דובר בגניבת תיק בחוף הים. הנאשם זכה אז להתחשבות ולענישה מוחשית מקלה, בתחתית מתחם העונש שנקבע. בצדה נגזרו עליו שני מאסרים על-תנאי, בני הפעלה בעניינו. במעשיו החוזרים של הנאשם, והחמורים יותר זו הפעם, גילה כי העונשים שהוטלו עליו לא הרתיעוהו. הנאשם נכנס פעם נוספת לישראל בניגוד לחוק, וביצע את העבירות עליהן הוא נותן עתה את הדין. ברי כי במצב דברים זה, לא ניתן להסתפק בגזירת עונשו בתחתית המתחם, ולבטח אין הצדקה לחפוף את עונש המאסר על-תנאי לעונש שייגזר עליו. בצד זאת, צודקת המאשימה בבקשתה לחפוף את עונשי המאסר המותנים זה לזה, מאחר שנגזרו בגזר דין אחד, ומופעלים בגין אירוע אחד.

8. סוף דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 14 חודשי מאסר בפועל.
- ב. אני מורה על הפעלת מאסר על-תנאי בן 6 חודשים ומאסר על-תנאי בן 3 חודשים, אשר נגזרו על הנאשם ביום 22.3.22 במסגרת ת"פ 1934-03-22. המאסרים על-תנאי יופעלו בחופף זה לזה, ובמצטבר לעונש שנגזר על הנאשם.
סך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 20 חודשים, אשר ימנו מיום מעצרו - 23.4.23.
- ג. 8 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג פשע.
- ד. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג עוון, למעט החזקת נכס החשוד כגנוב, או עבירה על חוק הכניסה לישראל, או נהיגה בפסילה.
- ה. פיצויים בסך ₪ 5,000 אשר ישולמו למתלונן בוריס שולוס, עפ"י פרטים שיימסרו בסיוע המאשימה במזכירות בית המשפט. הפיצויים ישולמו ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.1.24 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מידי.
- ו. קנס בסך ₪ 2,000 או 14 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-2 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.6.24 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי.
- ז. אני פוסל את הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של שנה. הנאשם פטור מהפקדת רישיון או תצהיר. הפסילה תחל עם שחרורו של הנאשם ממאסר, ותימנה במצטבר לכל פסילה אחרת שטרם סיים לרצות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ו חשוון תשפ"ד, 30 אוקטובר 2023, במעמד הצדדים.